

DEBRECZEN

Szerkesztőség: Debrecen, Kossuth-u. 8. Telefon: 41-13
Szerkesztőségi hivatalos órák: 12-től este 8 óráig

KELETMAGYARORSZÁGI
NAPLÓ

Kiadóhivatal: Debrecen, Kossuth-utca 8. Telefon: 41-14.
Hivatalos órák: reggel 8 órától este 6 óráig.

A megyei Testnevelési- és Sport Bizottság megalakulása elé

„A szocializmus építő Magyar Népköztársaságban a testnevelés és sportmozgalom fejlesztése és központi vezetése állami feladat” — állapítja meg az Elméki Tanács rendelete, amely az Országos Testnevelési és Sport Bizottság felállítását rendelte el. Nehány hete már működik az OTSB és most szerte az országban alakulnak a megyei, járási és városi Testnevelési és Sport Bizottságok. Hajdú-Bihar megyében kedden alakul meg a megyei TSB s azt követi a városi, majd később a járási TSB-k megalakulása.

Nézzük meg közelebbről, mi tette szükségessé a magyar sport átszervezését, irányításának központosítását. A felszabadulás előtti időkben a sport javarészt a kiváltságosok szórakozása volt, a dolgozók csak a szegényes munkásegyletekben sportolhattak. Volt a Horthy-időben is minőségi sport ebben az országban, de ez nem volt más, mint kirakatsport. Ezzel szemben mi a helyzet a felszabadulást követő időkben. A Szovjet Hadsereg hőskatonái szabadságot hoztak dolgozó népünknek és a munkások, dolgozók előtt megnyitott a szabad sportolás lehetősége is. Ezzel egyre fejlődött a magyar sport. Egyre többen és többen kapcsolódtak be a sportmozgalomunkba és népi demokratikus kormányzatunk áldozatkészsége lehetővé tette, hogy ma már gondtalanul, jó felszerelésekben, kitűnő környezetben sportolhatunk azok, akik részére elzárt terület volt a Horthy-időkben a sport. Minőségi vonalon számos új tehetség nőtt ki, akik ma már világszínvonalon versenyeznek.

Sportsikerünk szervezője és elindítója a Magyar Dolgozók Pártja volt. A Párt segítségét és irányítását minden területen tapasztalhattuk. A magyar sportélet átszervezését is a Párt tette lehetővé és új típusú szervezetünk a fejlődés mégnagyobb fokára léphet. A Szovjetunió mindig utat mutatott sportéletünknek. A szovjet példa mutatta meg a testnevelés és a sport igazi célját, a szocialista sportmozgalom tartalmát. A testnevelés és a sport a Szovjetunióban a nép érdekeit szolgálja. A Szovjetunió szocialista sportmozgalomának gazdag tapasztalatai szabnak új irányt a magyar sport további fejlődésének.

A magyar sport nagy fejlődését jellemzi az a tény is, hogy a Munkára Harcra Kész sportmozgalom éveiben többszázszor kapcsolódtak be a sportba. A

Szovjetunióitól vettük át a sportmozgalmat, és a GTO mintáján nálunk is népszerűvé lett a mozgalom, amely egészségessé, edzetté teszi a dolgozókat. Sportgyőzelmeink sora, új csúcseredmények, az MTK sportmozgalom sikere mind hirdetői annak, hogy sportéletünk soha nem tapasztalt mértékben fejlődött. Csak egy példa: 1950-ben négy világszínvonalú, négy Európa-csúcsot, 288 magyar csúcseredményt ért el sportolónk. Ugrásszerű volt a magyar sport fejlődése és az eredmények fokozása érdekében szükségessé vált a felső sportvezetés átszervezése, mert az Országos Sport Hivatal már nem tudta ellátni megnövekedett feladatait. Az OTSB felállítását további lépést jelent szocialista sportéletünk kiépítése terén.

Hajdú-Bihar megyében is tettek bizonyítják felszabadulást követő években sportéletünk fejlődését. Kézilabdában 1944-ben csak 30 igazolt játékos volt a kerületnek, ma ez a szám 130-ra növekedett. Az ezévi teremkézilabdabajnokságban például 64 (!) csapat indult. Asztaliteniszben, röplabdában, birkózásban és még több sportágban nagy fejlődés tapasztalható. A községekbe is behatolt a sport és nemcsak a labdarúgás az ismert sportág, hanem Kabán már az úszás és a birkózás, Konyáron a kézilabda. Hajdúszoboszlón, Bihar-nagybajomban, Hajdúnánásban az asztalitenisz, Nagyráben a súlyemelés és így lehetne sorolni a többi községet is, ahol a felszabadulást megelőző években a sportot alig ismerték.

A Munkára Harcra Kész sportmozgalom elmúlt évi próbáit közel 20 ezer megyei dolgozó tette le, ami szintén fejlődést mutat az előző évhez viszonyítva. Új tehetségek nőtték ki a sportegyletekből, megindult a fejlődés minden vonalon. A fejlődés mellett azonban hibák is vannak. Labdarúgásban megvan a tömegsport, de Debrecenben hiányzik a minőségi csapat. A Nemzeti Bajnokság I. osztályában lenne a helye Debrecen csapatának is. Kosárlabdában, atlétikában, vívásban és még néhány sportágban nincs tömegsport, csak egy-két csapat, vagy néhány versenyző „képviseli” ezt a sportágat.

És itt vár a Megyei Testnevelési és Sport Bizottságra nagy feladat. Szerinte a megyében mindenütt virágzó tömegsportot kell kiépíteni, elő kell segíteni még nagyobb tömegek aktív sportolását és gondot kell fordítani az üzemi sportba való bekapcsolásán kívül arra is, hogy termelőszövetkezeti dolgozóink megfe-

Görög anyák levele Sztálin generalisszimuszhoz

Moszkva: Háromezer görög anya, akiknek gyermekeit a monarchofasiszta bíróságok halálra ítélték, levelet intéztek I. V. Sztálinhoz:

„Mi, szenvedő és meggyötört anyák forrón, kéréssel fordulunk Önhez és valamennyi becsületes emberhez, aki igazán szereti a békét — írják többek között. Ön megérti a mi tragikus helyzetünket, szenvedésünket, azoknak az anyáknak, kiknek gyermekeit szüntelenül a halál fenyegeti. Kérjük Önt, gondoljon ha csak egyetlen pillanatig is, a háromezer

halálraítélte, akikre régóta a halál leselkedik, az élőhalottakra, akik állandó halálfélelemben élnek. Tragikus helyzetünk mélyszéles megdöbbenést keltett az egész világ közvéleményében és ennek köszönhető, hogy abbahagyták a kivégzéseket. Kérésünkkel szemben semmi esetre sem lehet felvetni országunk biztonságának kérdését, mert nem szabadonbocsátásukat, hanem csak a halál ítélet megváltoztatását kérjük. Mi, anyák, kérjük önöket, valamennyiüket kikérjük anyjuk és gyermekük

van és akik megértik nekünk bennünket: mentse meg a gyermekeinket a fenyegető halálos veszedelem rémétől. Követeljük ezt a béke érdekében. Mi nem az önök politikai meggyőződéséhez, hanem emberi érzéseikhez fordulunk és forrón kérjük, emeljék fel szavukat a görög családok ezreinek a halál árnyékától való megszabadításáért, érdekében, hogy megtalálhassuk elvesztett nyugalmunkat, elhíhessük, hogy a háború már véget ért és hogy a béke és nyugalom honol otthonunkban”.

A párisi dolgozók százezrei tüntettek vasárnap a háborús politika és a fasizmus ellen

Páris: Vasárnap a párisi dolgozók százezrei tüntettek Nyugat-Németország felfegyverzése ellen. Az 1934 februári tömegtüntetés évfordulóján a Bastille-tértől a République-térig terjedő útvonalon órák hosszat végeláthatatlan sorokban vonultak fel a dolgozók. Feliratokkal elfaltott táblák ezreit vitték kezükben. A tüntető tömeg megbélyegezte a nyugatnémet náci felfegyverzést, követelte a lebörtönzött békeharcosok szabadonbocsátását, bangoztatta a munkásegység szükségességét, felémelte szavát a háborús politika és a fasizmus ellen. Számos feliratot ez volt olvasható: „Eisenhower maradjon Amerikában!” „Ne jöjjenek a náci Párisba!”

A tüntető tömegek tiltakoztak a nemzetközi demokratikus szervezetek franciaországi működésének betiltására irányuló mesterkedések ellen is. Hatalmas éljenzéssel és tapsviharral fogadta a tömeg a Francia Kommunista Pártnak a felvonulás élén haladó Központi Bizottságát, köztük Duclos, André Marty, Cachin, Guyo, Fajon, Florimond Bonte, Cognio elvtársakat. A tömeg hosszasan éltette a Központi Bizottságot és Thorez elvtársát.

Az Általános Munkásszövetség (CGT) felvonult vezetői pályához jutva, kiépítettek erős sportegyleteket. A Szovjetunió kolhozaiban fejlett sportélet van és most nálunk is az a cél, hogy a szovjet példák felhasználásával haladjunk azon az úton, amelyek eredményt hoznak minden vonalon. A megalakuló MTSB és

VTSB hivatva van arra, hogy a megye sportolói számára meg- ezabja azt az új utat, amely a szovjet példák követésével élvezet bennünket a szocialista sportélet kialakításához. Hatalmas tömegsportot kell kifejleszteni ebben a megyében is és a

VTSB hivatva van arra, hogy a megye sportolói számára meg- ezabja azt az új utat, amely a szovjet példák követésével élvezet bennünket a szocialista sportélet kialakításához. Hatalmas tömegsportot kell kifejleszteni ebben a megyében is és a

VTSB hivatva van arra, hogy a megye sportolói számára meg- ezabja azt az új utat, amely a szovjet példák követésével élvezet bennünket a szocialista sportélet kialakításához. Hatalmas tömegsportot kell kifejleszteni ebben a megyében is és a

gozóinak menete után a bevándorolt dolgozók csoportjai következtek. Sok ezer északafrikai munkás kiáltotta: „Nem fogunk háborút viselni, hogy megvédjük láncainkat!”

Más feliratok követelték: „Kössenek azonnal békét Ho Si-Minh-el!”

A felvonuláson egymás után tüntek fel ilyen felirattal: „Franciaország népe sohasem fog háborút viselni a Szovjetunió ellen!”

A Francia-Szovjet, Francia-Lengyel, Francia-Magyar és más Barátsági Társaságok feliratai a francia népnek a Szovjetunió és a népi demokráciák iránt érzett törhetetlen barátságát fejezték ki.

A rendőrség néhányszor megtámadta a felvonulókat és igyekezett elkobozni a táblákat és feliratokat. Több tüntetőt letartóztattak, de a hatalmas tömeg erőies fellépésére rövid idő múlva valamennyit szabadonbocsátottak.

Az ország számos vidéki nagyvárosában, így Marseil- leben, St. Etienneben, Lyon- ban is nagyarányú felvonulások és hatalmas nagygyűlések zajlottak le.

VTSB hivatva van arra, hogy a megye sportolói számára meg- ezabja azt az új utat, amely a szovjet példák követésével élvezet bennünket a szocialista sportélet kialakításához. Hatalmas tömegsportot kell kifejleszteni ebben a megyében is és a

VTSB hivatva van arra, hogy a megye sportolói számára meg- ezabja azt az új utat, amely a szovjet példák követésével élvezet bennünket a szocialista sportélet kialakításához. Hatalmas tömegsportot kell kifejleszteni ebben a megyében is és a

tömegsport lesz az alapja annak a minőségi sportnak, amely a sikerekre viszi megyénket. A sport edzett neveli majd meggyenk soktízezer dolgozóját, előkészít bennünket a magasabbrendű munkára és a háza megvédésére.

A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság külügyminiszterének nyilatkozata

Phenjan: Pak Hen-En, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság külügyminisztere nyilatkozatot juttatott el az ENSZ elnökéhez és a Biztonsági Tanács elnökéhez.

Az amerikai rabló hódítók — hangzik a nyilatkozat — célja megállítani a történelmi haladást, tüzel és vassal irtani a szociális haladást útjára lépő népek egész nemzedékét, az emberiséget a középkor barbár sötétiségeibe taszítani.

Az amerikai imperialisták az Egyesült Nemzetek Szervezete zászlajának leple alatt már nyolcadik hónapja kegyetlen, igazságtalan rablóháborút folytatnak a koreai nép ellen. A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság kormánya bő anyaggal rendelkezik, amely megfoghatatlanul bizonyítja, hogy az amerikai csapatok és a lisszmannista háborúságok számtalan olyan gátlást hajtottak végre, amelyek nyíltan és cinikusan megsértik a nemzetközi jogszabályokat és az emberi erkölcsöt.

Szoul ideiglenes megszállása alatt 1950 szeptember 28-tól 1951 január 4-ig a városban és környékén 43.590 lakost állati kegyetlenséggel megkínáltak és megölték. A börtönök kazamatáiban, a rendőrségi kínzókamrákban, a tereken és utcákon, a városon kívül eső dombokon titokban és nyíltan, éjjel és nappal, korra és nemre való tekintet nélkül, ítélet és vizsgálat nélkül lövtek agyon áldozataikat. Az amerikai intervenciók áldozataikat az agyonlövés előtt borzalmasan megkínálták.

The Csín-Boknak, a szakszervezeti bizottság elnökének levágták valamennyi ujját, összevagdalták az arcát és felhasították a mellét.

Szo Sze-Gi polgár vallomása szerint az egyik textilgyári munkás felesége a szombati rendőrség cellájában szülte meg gyermekét. A lisszmannista gyilkosok katonacsizmákkal agyonlőtték az újszülöttet, majd az anyát halálra éhezették.

Az amerikai rabló hódítók Szoul megszállásának idején a város több mint 75 ezer lakosát tartóztatták le. A letartóztatottak közül több mint 28.800 embert gyilkoltak meg. A letartóztatottak ezrei éhenpusztultak. A szodejmuni börtönben naponta átlag 220 ember pusztult el éhen.

Szoul kiürítésekor az amerikaiak a börtönökből összesen több mint 17 ezer embert hurcoltak el, akik közül tízezret az úton agyonlőttek.

Az amerikai intervenciók és lisszmannista lakájak Szoulban s környékén éjjelként hájtóvadászati rendeztek az asszonyok ellen. A szombati kerületben az ilyen hájtóvadászatok alkalmával több mint 200 leányt és asszonyt ragadtak el és követték el rajtuk erőszakot, majd sokat közülük állati kegyetlenséggel meggyilkoltak.

Az amerikai gangsterok Koreában a vadember szokásait elevenítették fel. Szoulban 12 olyan esetet tartanak nyilván, amikor az amerikai böhérok megskalpolták a koreai hazafiakat.

Szoul kiürítése előtt az amerikai rabló hódítók elrabolták a lakosság vagyonát, Japánba szállították.

2 oldal

1951 február 13.

lították a vállalatok felszerelését és az állami múzeumok értéktárgyait. Az amerikaiak több száz vállalat berendezését szállították el Szoulból, 785 vállalatot felrobbantottak és felgyújtottak. Elpusztították az összes főiskola épületét, felszerelését és könyvtárát. Elpusztították 70 középiskolát és 170 elemi iskolát. Az amerikaiak több mint 500 nagy történelmi értékű műkincset raboltak el az állami múzeumból és a nemzeti múzeumból. A tudományos múzeumot lerombolták és felgyújtották.

Az amerikaiak és lisszmannisták Szoulból és környékéről többszáz ezer polgári lakost hajtottak el erőszakkal dél felé. Az amerikai repülőgépek tüzeltek az utakon dél felé haladó tömegekre. Szoulban és környékén keresztre feszítették a hazafiakat, az asszonyokat csecsemőikkel élve temették el a demokratikus szervezetek és a népi demokratikus köztársaság funkcionáriusainak és híveinek családtagjait teljesen kiirtották.

1950 szeptember 9-én hat lisszmannista megtámadta egy Kim nevű polgár házat és a család öt tagját agyonlőtte.

1950 október 2-án a „közbiztonsági alakulat” tagjai letartóztatták Hon En-Pot azért, mert a kerületi nőszövetségben dolgozott és oly módon kínzották halálra, hogy egy árral számtalan szűrést ejtettek hasán és altestén. Összeverték és a házból kikergették négy apró gyermeket.

1950 október 27-én két lisszmannista erőszakot követelt el egy Coj nevű Szádkidombban lakó 53 éves asszony ellen.

1950 október 8-án a fasiszta „közbiztonsági alakulat” tagjai Szoulban letartóztattak egy fiatal embert, mert tagja volt a Demokratikus Ifjúsági Szövetségnek. A fiatalember mellett és hátsó pálcáival átszúrták, majd levágták a fejét.

1950 október 10-én a dunamondi elemi iskola mögötti dombon lisszmannisták a város 24 lakosát végezték ki. A kivégzettek között egy terhes asszony, egy 15 éves iskolásfiú és egy csecsemő is volt.

1950 november 20-án a terhes-

sége 8. onapjában lévő Pak nevű asszonyt a szouli női rendőrség letartóztatta és olyan kegyetlennül összeverte, hogy az asszony a helyszínen meghalt.

1950 november 24-én Szoulban két amerikai katona egy elhagyott házba vonszolta Pek-Szu 12 éves kislányt és erőszakot követelt el rajta.

1950 december 25-én két amerikai katona Jap autón erőszakkal az erdőbe hurcolta, erőszakot követelt el rajta, majd meggyilkolta Kim He-Szuk 20 éves leányt, aki a Szoul városban lévő Szamcendomban lakott.

Számos szemtanú vallomása szerint Szoul „rendőrsége” szeptember 27-től október 15-ig naponként szállított gépkocsin zsákokba kötözött foglyokat a Han folyóhoz. A foglyokat ott a vízbe dobták.

A dzonnoi rendőrség több ízben hurcolt tízezreket összekötözött foglyokat a Szoul környéki kiáncsi erdőbe és ott élve elásta őket.

Az idézett példák csak kis részét képezik annak a számtalan ténynek, amelyek a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság kormányának tudomására jutott. A koreai népet felháborítja az amerikai rabló hódítók vadállati rémtettei, amelyekkel durván lábbal tiporják a nemzetközi jog és az emberi erkölcs alapvető szabályait. A koreai nép, amely a békeszerető népek tevékeny segítségével és támogatásával hazájának szabadságáért és függetlenségéért harcol az amerikai imperializmus agressziói ellen, telve van elszánttsággal, hogy még nagyobb harcot vívjon a végső győzelemért.

A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság kormánya követeli, hogy szüntessék meg az amerikai rablóhódítók rémtetteit, amelyeket az Egyesült Nemzetek Szervezetének zászlaja alatt követnek el Koreában és hogy büntessék meg a háborús bűnöseket, akik ezeknek a rémtetteknek szervezői és vezetői.

1951 február 10.
PAK EN - HEN,
a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság külügyminisztere.

A koreai néphadsereg főparancsnokságának hadijelentése

Phenjan: A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság néphadseregének főparancsnoksága jelenti február 10-én:

A néphadsereg egységei Szuvon (Szuigan) városától északra továbbra is harcokat vívnak az ellentámadásban lévő ellenséggel. A néphadsereg egységei súlyos embervesztéseket okoznak az ellenségnek. Az utóbbi néhány nap folyamán a néphadsereg egységei Szoul és Szuvon körzetében lelőtték az ellenség hat repülőgépét. Február elején Kannin körzetében egy ellenséges hajó aknára futott és felrobbant.

Ítélet a tatabányai bányászszerecsétlenség ügyében

A budapesti megyei bíróság Rósz-tanácsa hétfőn hirdetett ítéletet a tatabányai bányászszerecsétlenség miatt letartóztatottak ügyében.

Bence József bányászmernököt, a 12-es akna üzemvezetőjét 15 évi, Bacsák József bányamestert, volt üzemvezetőhelyettesét 15 évi és Kornély József volt körzetvezetőt hat évi börtönbüntetéssel sújtották. A vizsgálat megállapította, hogy a bányászszerecsétlenség a sorozatos bűnös mulasztások következménye. Mindhármán tudták, hogy a

reg egységei súlyos embervesztéseket okoznak az ellenségnek. Az utóbbi néhány nap folyamán a néphadsereg egységei Szoul és Szuvon körzetében lelőtték az ellenség hat repülőgépét. Február elején Kannin körzetében egy ellenséges hajó aknára futott és felrobbant.

12-es akna metángázos, ennek ellenére elmulasztották a legelemből óvintézkedéseket, a biztonsági szabályzattal ellentétben nem szellőztették megfelelően a bányát.

Mindhárom vádított beismerte a felhozott vádakot.

A bíróság az ítélethozatalnál figyelembe vette az elkövetett mulasztások katasztrofális következményeit. Azért nem hozott még súlyosabb ítéletet, mert a szándékosságot az eljárás nem bizonyította.

A munkaerőgazdálkodásról

hozott határozatot a minisztertanács. A határozat elsősorban a falvak és tanyák dolgozó parasztságához, paraszasszonyaihoz, ifjához fordul, hogy vegyenek részt a hatalmas üzemben fejlődő ipar munkájában a gyárak, lakóépületek hazánkban még sohasem látott méretű építésében.

Fejlődő életünkben egyre szelben kibontakozó jövőnkben gyönyörű feladatok várnak a falvak fiataljaira. A mezőgazdaság fejlesztése, a százával és ezreivel munkábaálló új traktorok, kombájnok, újabb és újabb gépek igen sok munkaerőt szabadítanak fel és lehetővé teszik azt, hogy célkitűzésünk, a fejletti mezőgazdasággal rendelkező ipari állam megvalósuljon. Egyre többen és többen jöhetnek fejlődő gyáraink gépei mellé, élhetik az ország vezető rétegének a munkásságának fejlettebb életformáját egyre többen és többen találják meg a tehetségeknek megfelelő helyet és alkathatják szebbé életüket.

Hajdú-Biharban szinte mindenki ismeri a fiatal Nyikita Györgyöt, a Vagonygyár sztahanovista rugókovácsát, aki Hajdúhadházi régió felé elment két évvel a Vagonygyár üzemébe és ma a legmegbecsültebb ifjúmunkások egyike. Bizonyos, ha emegy a hajdúhadházi fiatalok közé és elmondja nekik életét, beszél magyarszerű munkájáról, sokan akadnak majd Hadháziól és környékéről olyanok, akik mivel megismerték az ipari munkások életét, örömmel jönnek az ipari dolgozóik sorába.

De nemcsak Nyikita Györgyöt kell beszélünk. Sokan nagyon sokan vannak olyanok, akik fáról jöttek fel és ma különböző üzemeknél dolgoznak. Ezek ha időnként vissza-visszatérnek otthonaikban, bizonyára sokat beszélnek társaiknak és most kötelességüknek fogják érezni, hogy a minisztertanács határozat értelmében lemenjenek szülőfalujukba meggyőzzék őket arról, hogy népgazdasági tervünk teljesítéséhez milyen sok munkásra van szükségünk.

Az 51-es munkásszükséglet biztosítására a minisztertanács 62.100 fő toborzására hozott határozatot. Nagyobb részük az építőiparban kerül beosztásra, de jelentős a nehézipar és a bányászat számára toborzandók száma is.

Hajdú-Biharra meglesztető feladatot vár a toborzás során, mintegy 6000 dolgozó juthat be az ipari munkások sorába és járulhat hozzá munkavállalásával ahhoz, hogy öt éves tervünket sikerre vigyük, békénként megvédjük.

A toborzás önkéntes. Eszköze a felvilágosítás a meggyőzés. — Nem lehet azonban egy pillanatra sem kétség — éppen azért, mert Hajdú-Biharból eddig is igen sok mezőgazdasági dolgozó került az iparba — hogy most is lekezes jönnék az újabb és újabb ezrek az écsapat sorába.

A toborzásra jelenkezők ugyanolyan munkafeltételekkel, ugyanolyan munkabérellel dolgoznak, mint a vállalat többi azonos munkakört betöltő munkavállalói. Biztosítják részükre a munkahelyre való ingyenes utazást, ha szükséges a csoportos szállást a szakképzést és a továbbképzés lehetőségét. Az építőiparba és a bányászati jelentkezők jutalmában is részesülnek 200 illetve 400 forint jutalmat kapnak a munkavállaláskor. A szerződés időtartama általában egy év. A dolgozót a szerződés időtartama alatt, amennyiben a szerződésben vállalt kötelezettségének eleget tesz, elbocsátani nem szabad. Hatalmas lehetőségek kapuja nyílik meg tehát dolgozó parasztságunk körül, hiszen a parasztfiúság előt és az a hatalmas lelkesedés, amely eddig is nagy céljaink elérésére ösztönözte a dolgozó parasztságot bizonyos, hogy most is meg fogja teremni gyümölcsét dolgozó parasztfiúságunk ezrei által. Az üzemek munkapadjai mellé és vesznek részt öt éves népgazdasági tervünk teljesítésében szesz ügyünk, a béke megvédésében.

Meghalt Bajor Gizi

A Nemzeti Színház vezetősége, művészei és minden dolgozója fájdalomtól megrendülten tudatja, hogy Bajor Gizi Kossuthdíjas, a Magyar Népköztársaság kiváló művésze, a Nemzeti Színház örökös tagja 1951 február 12-én, gyógyíthatatlan betegségében tragikus hirtelenséggel elhunyt. 37 esztendőn keresztül volt a Nemzeti Színház tagja. Pályafutása alatt eljutott a színművészet legmagasabb csúcsára. Egyik legkimagaslóbb képviselője volt a magyar színjátszásnak, méltó folytatója színművészetünk legnemesebb hagyományainak. Deriné, Jászay Mari, Márkus Emilia művészetének. A felszabadulás után érte el műve-

szelének teljességét, kiérdemelve a Magyar Népköztársaság legmagasabb kitüntetését. Mindenki számára felejtethetetlenek az utolsó évek legnagyobb alakításai: Shakespeare Klópatrája, Tolsztoj Karenina Annája, Lope de Vega Dianája és Schiller Lady Milfordja, amelyekben még néhány nap előtt is a közönség elé lépett. Halálának hírére a Nemzeti Színház dolgozói a színpadon gyűltek egybe és egy perces néma szünettel áldoztak a nagy művészenek. Emlékének tisztelése arra kötelez, hogy szeressük a színművészetet, becsüljük meg közönségünket és pályatársainkat, mint ahogy ő tette egész életében.

Gyapottermesztési versenyre léptek a bősörményi tszcs-k

Február 10-én kezdődött meg reggel az országos gyapottermelési értekezlet, amelyre a földművelésügyi minisztérium gyapottermelésben és tudományos munkában kitűnt dolgozókat hívta össze.

Keresztes Mihály megnyitó beszéde után Derera Miklós munkaérdemrendes kutató tartott beszámolót „A gyapottermelésben szerzett hazai tapasztalatok és az 1951. év feladata” címmel.

Derera Miklós referátuma feltűt vitához számosan szölköztek hozzá. Zsolnai Sándor, a hajdúbözörményi „Előre” tszcs tagja, az „Előre” tszcs nevében gyapottermelési versenyre hívta ki a hajdúbözörményi „Kossuth” tszcs-t.

A felszólásokra Derera Miklós válaszolt s ezzel a szombati tanácskozás véget ért.

Az értekezlet 2. napján Andrej Szkojlikov, a földművelésügyi minisztérium gyapolszakértője tartotta meg előadását „Nagy gyapottermék agrotechnikája” címmel.

Phenjan: A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság kultuszminisztere Selyo-zsziót ajándékozott Mao Ce-Tung elnöknek, a koreai néphadsereg fennállásának 3. évfordulója alkalmából.

MEGMOZDULT A FÖLD BIHARTORDAN...

A termelőszövetkezetek kapui nyitva állanak minden dolgozó középparaszt előtt

Bihartorda kis községe Hajdú-Biharnak. A kenyérgabonacsatában Földes után a második helyen végzett, országos viszonylatban is példát mutató a terméshozzájárulásban. Majd új versenymozgalmat kezdeményezett, versenyt indított az őszi szántás-vetés minél hamarabb való elvégzésére, vállalta, hogy október 22-ig, a tanácsválasztás napjáig befejezik az őszi mezőgazdasági munkát és a vállalást idő előtt teljesítette. A versenymozgalmat országos jellegűt a bihartordai kezdeményezés nyomán. Az őszi mélyszántásban is elen jártak Bihartorda dolgozó parasztjai, a termelési szerződés-kötés iránt is élénk volt az érdeklődés. Minden mezőgazdasági munkában, beszovaltatásban példamutatóan jártak el. Annál érthetőbb volt, hogy Bihartordán mind a mai napig nem volt termelőszövetkezet, nem alakult még a nagyzemelési társaságok. Húzódtak bizalmatlanok voltak a dolgozó kis- és középparasztok, azonoskivül dolgozott az ellenség is, a kulákok, a kulákok figyelmét. Megzavarták a bihartordai dolgozó parasztok fejét a sötét aknamunkával a rémlürekkel.

NYITVA ALL A KAPU...

Szücs Pál 6 holdas kisparaszt, tanácselnök kezdett újabb felvilágosító és meggyőző munkába most, amikor híre terjedt, hogy Hajdú-Biharban is egyre több új termelőszövetkezet alakul, sok új 1. típusú termelőszövetkezet csoport is létesül, amelyek ugyan csak támogat, segít a kormányzat. És lassan főmőri mellett Papp Ferenc 9 holdas középparaszt Csillag Sándor 8 holdas középparaszt, Sziki Imre 5 holdas kisparaszt és a többiek is sorra jelentkeztek.

A termelőszövetkezetek csoportok kapui állandóan nyitva állanak minden becsület, hazáját és népét szerető dolgozó paraszt előtt — mondotta Szücs Pál —, de senkit sem kényszerítünk, erőszakolunk... Sokan vannak olyanok, akikhez nem érkezett el teljes egészében a felvilágosítás arról, hogy tulajdonképpen hogyan él és hogyan gazdálkodik a termelőszövetkezet csoport, vagy önálló szövetkezet... Nem tudják, milyen fejlődési lehetőség van, de szívesen megvitatnák arról, hogy saját szemüklükkel lássák és utána döntenék nem haboznának tovább... becépnének...

Nagy helyeslés fogadták Szücs Pál szavait és utána ötletrel a jövőképét fogadták el az előkészítő bizottság ülésén.

HELYSZINI SZEMLE AZ UJFALUSI DÓZSÁBAN

Székérre ültek vasárnap a bihartordai dolgozó parasztok és átmentek Beregyóújfaluba a Dózsa-termelőszövetkezet földjére. A Dózsa igen jól működő szövetkezet, 31 forintos munkaegységét fizetett a tagoknak, gyönyörű az állattenyészet, miniszertű a gazdasága. Helyszíni szemlét tartottak a földi dolgozó parasztok, a szövetkezetet megalakítani szándékozók előtt végig döntönnék. Minden alaposan megnézték, tanulmányozták — hogy indult el az újfalusi termelőszövetkezet csoport és látták, hogy mire vitte, mennyire fejlődött. Látták a fejlődő gazdaságot, a tagok jólétét, boldog, vidám, megelégedett életét látták a nagyzemelési társaságok főnyét az egyéni, kisparcellákra való gazdálkodás helyett látták a gyönyörű állatállományt, féltő szeretettel — irigykedve is kíséri — simogatták meg a lovakat a jól teheneket, a szaporakocákat. Nem szóltak semmit, csak néztek tanulmányoztak, bölcsintgáltak, csak a szemük a tekintet.

3 oldal

1951 február 13.

letük árulta el, hogy döntöttek... És visszaérkezve a szekértábor dolgozó parasztjai, vasárnap este összeültek és megszületett Bihartordán az első termelőszövetkezet csoport, az 1. típusú. Sorra jelentkeztek a dolgozó parasztok, Konez Lajos, Barta Lajos, Boross Gábor, Somik Károly és a többiek. Irja-

Egy holdon hét és félmázsás gyapottermés

A balmazújvárosi „Lenin” termelőszövetkezet csoportjának brigádvezetője, Boné Béla. Az ő brigádja érte el a legjobb eredményt a környéken a gyapottermesztésben. Egy holdon közel 8 mázsa, 7,8 mázsa gyapot termelt.

Hogy érte el a magas eredményt, a kiváló teljesítményt? — Így mondja el Boné Béla brigádvezető:

— Kaptam egy füzetet, — a brigád minden tagja is megkapta — amelyben le volt írva, hogyan termelik a gyapotot a Szovjetunióban. Ezt

közösén áttanulmányoztuk és ennek alapján végeztük el a munkát. A legfontosabb teendő volt, hogy állandóan porhanyósan és gyommentesen tartuk a földet, a talajt. A kártevők ellen 5 ezrelékes nikotindattal permeteztünk.

Az idén a „Lenin” termelőszövetkezet már 30 holdon termel gyapotot. Boné Béla vállalta, hogy brigádjával az idén 9 mázsára emeli a gyapottermelési átlagot.

— Vállaljuk és rajta leszünk, hogy elérjük — mondotta.

BUDAPEST TANUL DEBRECEN TŐL... ..ÉS DEBRECEN BUDAPEST TŐL

Közigazgatási tapasztalatesere Budapest és Debrecen tanácsai között

A tanácsokkal megújított közigazgatásunk. Dolgozó friss kedvvel, a nép szolgálatának lelkes akarásával dolgoznak, s minden igyekezetükkel munkájukat javítani akarják. A tanácsok közigazgatási munkájának javítását legjobban a tapasztalatesere eredményezheti.

Ez a felismerés vezette Debrecenbe Budapest főváros tanácsának öt vezetőállású dolgozóját, Gáli Zoltánt, az elnöki csoport vezetőjét, Balász Károlyt, a kádercsoport vezetőjét, Elbert Györgyöt, a sajtó és információs csoport vezetőjét, dr. Köhalmi Pált, az ellenőrzési csoport vezetőjét és dr. Bozoki Györgyöt, a főváros tanácsa végrehajtó bizottságának elnöki hivatala vezetőjét. Irásos feljegyzések tömegével jöttek, a szovjet tapasztalatok nyomán kialakult tanács munkaszervezésének ötleteivel, bevált módszereivel.

Debrecenben Balogh Endre, a Városi tanács elnöke, Rózsa Lajos és Dusics Ferenc elnökhelyettesek és Csabai József, a végrehajtó bizottság titkára fogadták őket. A városi tanács a tanács osztályvezetőivel közös megbeszélést tartottak, azután meglátogatták azokat az osztályokat és csoportokat, amelyek azonos feladatokat végeznek. Hívották, mint amilyen munkakörben a budapesti tanács dolgozó végzik munkájukat. Tanácsot adtak ha hibát, hiányosságot láttak és viszont, ahol a debreceni munkaszervezésben láttak eredményes, új elgondolásokat, feljegyezték, hogy Debrecen nyomán Budapestben is bevezessék.

A tapasztalatesere után Gáli Zoltán így nyilatkozott lapunk munkatársának:

— Elsőnek jöttünk tapasztalatcserére Debrecenbe, mert a tanács munkája itt már komoly eredményeket mutathat fel. Örömmel látuk, hogy milyen jó az együttműködés a tanács egyes osztályai között milyen jó

a szellem a dolgozók között. Használó örömet éreztünk, látva a tanács és a város dolgozó között lévő eleven kapcsolatot.

A tapasztalatesere során mi is tanultunk. Hogy csak egy konkrét példát említek: nagyon helyes kezdeményezés az, hogy a debreceni tanács végrehajtó bizottságának ülésén már a következő ülés napirendjébe is ismertetik, hogy a végrehajtó bizottság tagjai a következő ülésre terjedő időben maguk is felkészülhessenek a napirendi pontok megtárgyalására, anyagot, szempontokat gyűjthessenek. Ezt mi Budapestben is be fogjuk vezetni.

Hogy a debreceniek is sokat tanultak a budapesti tanács dolgozóitól, arról Csabai József végrehajtó bizottsági titkár számolt be a „Debreceni” munkatársának:

— A budapesti tanács tapasztalataiból igen értékes útmutatást kaptunk. Legjelentősebbnek tartom a sok, főleg belső jelentő-

Budapest felszabadításának évfordulójára

Írta: A. Bugockij gárdaalezredes

A Nagy Honvédő Háború történetében 1945 február 13-án különlegesen emlékeztető marad. Ezen a napon fejeződött be az egyik leg-súlyosabb hadművelet, amelyet a Szovjet Hadsereg a német fasiszták ellen viselt. A szovjet csapatok ezen a napon ragyogó győzelmet arattak a hitleri hordák felett és felszabadították Budapestet, Magyarország fővárosát.

Öröm ma visszaemlékezni a dicső győzelmekre bajtársaink harci hőstetteire és az ellenség vereségére. De nem felejthetjük el arról sem, hogy a Szovjet Hadseregnek nem hullott könnyen ez a győzelem az ölébe. Bajtársaink, a katonák és tisztek drága vére bőségesen ömlött azokban a csatákban, melyeket Budapest kapujánál és magában a magyar fővárosban vívtak. Budapest a Szovjet Hadsereg hősi halottainak emlékére emelt emlékművek és obeliszkus emlékeztetőnkbe idézik azokat az áldozatokat, melyeket a szovjet nép hozott.

Élőken emlékeztetünkben él 1944. október 6-ai osztagaink nehéz harcok közepette ekkor lépték át a magyar határt. Milyen szeretettel, milyen őszinte örömmel és hálával fogadtak minket a sokat szenvedett országnak dolgozó népe.

Visszaemlékszünk egy epizódra. Osztagunk október 11-én hajnalba

halott be Szegedre. Felkereste akkor vezérkarunkat a fiatal munkások egy csoportja és figyelmeztetett, hogy a város szépen a fasiszták orvítamására készülnék. Új barátaink versenyezve ajánlották fel szolgálataikat hogy az ellenakcióban segítségünkre lesznek, mint vezetők.

A magyar munkások adatai alapján a parancsnokság által kiküldött rohamcsapat gyorsan megsemmisítette az SS-legényeket, akik a házak pincéibe fészkeltek be magukat. Ebben a harcban megsebesült az egyik magyar munkás is, aki mindenkit megelőző vetette rá magát a fasisztákra. Beszpakko őrmester a harc befejezése után oda ment a magyarokhoz, s szeretettel ölelte meg őket.

— Hiszen ezek a mi embereink! — kiáltozta sugárzó arcával.

Igen ezek a mi embereink voltak. Dolgozó emberek, akik a békét, a szabadságot és a függetlenséget áhították. Igazi magyarok voltak, hazájuk hő fiait, akik sokáig szenvedtek az önkény elnyomása alatt.

A háború utáni években alkalmunk volt meglátogatni Magyarországot. Jártunk Budapestben felkerestük az ország sok városát. — Megnéztük Budapest ipari külvárosait, Kispeszt, Újpestet, az óriási csepeli ipartelepét. Láttuk, hogy szerle az egész országban hatalmas méretű építkezés folyik. Helyreállítják a németek által lerombolt gyárakat és üzemeket, új házakat és új üzemeket építenek. Az újságok napról napra az ipar és mezőgazdaság új sikereiről, a munkások és parasztok munkahelyeikről közöltek jelentéseket. Eszre kellett venni, hogy az ország gazdasági életében gyökeres fordulat megy végre, hogy a népgazdaság új szocialista útra lépett. Különösen öröm volt látni azt, hogy ez a fordulat a magyar nép öntudatában is végbemegy. Magyarország munkásai és parasztjai tisztában vannak azzal, hogy most nem a tőkésnek dolgoznak, hanem saját államukat építik. A „Vörös Csepel” egyik munkása, Szabó Miklós, elvtársai véleményét is kifejezte ezekkel a szavakkal:

— Azelett nem hittük volna, hogy a munkában kielégülést lehet találni, hogy szeretettel és lendülettel lehet dolgozni. Mióta azonban gazdái lettünk gyárainknak annyit új erőt éreztünk magunkban, hogy egyszerre csak a régi normák alacsonyának látszóttak. Elhatároztuk, hogy fel emeljük a normákat. Most az új normákat is 120—150 százalékra teljesítjük. Lám, mi jelent az, ha a dolgozó szabad embernek érzi magát.

Számtalan budapesti üzemből láttunk színes plakátokat, amelyek megmagyarázták az új demokratikus rendszer lényegét. „Tied az ország magadnak építed.” Ez örömmel töltötte el szívünket.

Mi, mint minden szovjet ember, figyelemmel kísérjük a szabad Magyarország életét és örömmel olvasunk a magyar nép munkasikeréről. Tudjuk, hogy még nem végeztek el mindent, sok munka van még hátra, de meg vagyunk győződve arról, hogy a magyar nép a Szovjetunió baráti segítségével még ragyogóbb sikereket ér el.

Budapestben, a Duna partján, a Gellért-hegy tetejéről tekintve ránc a szabadság és a béke monumentális emlékműve, melyet a magyar nép emelt, Magyarország felszabadításáért vívott harcokban elesett szovjet hősök emlékére. Ez az új, növekvő és erősödő Magyarország, a szovjet és magyar nép örök barátságának jelképe.

Növekedjék és erősödjék ez a barátság népeink boldogságáért és felvirágzásáért, az egész világ békéjéért és demokráciájáért.

ELŐRE A 110 SZÁZALÉKÉRT A TERMELÉSI SZERZŐDÉSKÖTÉS BEN

Hajdú-Bihar megye dolgozó parasztsága körében nagyarányú felvilágosító munka indult meg: meggyőző tudatosító munka, hogy minél több dolgozó paraszt minél nagyobb területre kössön termelési szerződést ezen a héten, minél több dolgozó paraszt éljen a szerződésnyújtotta kedvezményekkel és előnyökkel. A februári pártkongresszus tiszteletére Hajdú-Bihar megye dolgozó parasztsága nem 100, hanem 110 százalékban kíván termelési szerződést kötni.

Az előirányzott területnél 10 százalékkal nagyobb területen legyen termelési szerződés — vállalták a földművelőszövetkezetek, a dolgozó parasztok és ennek elérésére indult meg most a szervező és felvilágosító munka.

Elsősorban azokon a helyeken, ahol eddig lemaradás volt, mint Tégláson, Gáborjában, Egyeken, Monostorpályiban, Köröszakál stb. községben. Vasárnap már sok dolgozó paraszt jelentette be, hogy termelési szerződést kíván kötni több fajta növényre. A múlt évinél nagyobb területre akarok szerződni, — mondotta Arvai János egyeki dolgozó paraszt. Sorra jelentkeztek a dolgozó parasztok, napraforgóra, dohányra, cukorrépára, mustárra, ipari burgonyára. Különösen az ipari burgonya rostkender iránt mutatkozik nagy érdeklődés. A dolgozó parasztság megmozdult: előre a 110 százalékos termelési szerződés elérésére.

